

DONDERDAG

28 JUNIJ.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A, brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen en verdere belanghebbenden, dat het schieten en werpen met geschut, bij de practische exercitiën der Kadetten van de Koninklijke Militaire Akademie, op de Oosterhoitsche en Teteringsche heide, op den 26. dezer maand, een aanvang zal nemen, en tot de helft van Julij zal voortduren; met waarschuwing om tot den 15 Julij aanstaande, de passage in de rigting van het geschut te vermijden, ten einde zich aan geene ongelukken bloot te stellen.

Breda, den 25. Junij 1849.

DE ROY, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

A F K O N D I G I N G.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A, ontvangen hebbende eene missive van den Heer Controleur der Directe Belastingen alhier, van den 25. Junij 1849, N°. 243.

Maken bij deze aan de Ingezetenen dezer Stad bekend, dat het primitief Kohier wegens de Personale Belasting, voor Wijk B 55 C, over het dienstjaar 1849/50, op den 12. Junij jl. door Zijne Exc. den Heer Staatsraad, Gouverneur dezer Provincie is executoir verklaard, en ter invordering aan den Ontvanger overgegeven; zullende dus een iegelijk, na bekomen kennisgeving van zijnen aanslag, verplicht zijn, dien in voege als daarbij, en in overeenstemming met art 44 der wet zal zijn opgegeven, te voldoen, op poene van parate executie; terwijl de zoodanigen die hun aanslagbiljet niet hebben ontvangen, zich van een dubbel van hetzelfde kosteloos ten kantore des Ontvangers zullen kunnen voorzien, en zij die zouden vermeenen dat de aanslag niet overeenkomstig is met hunne opgave, zich deswegens zullen kunnen beklagen, hiertoe den tijd van drie maanden na den 12. Junij 1849.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd.

Breda, den 27. Junij 1849.

DE ROY, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 24sten Junij.

Gisteren hield de Wetgevende Vergadering eene korte zitting, in welke, op voorstel van den heer *Molé*, dankbetuigingen werden gestemd aan het leger en de nationale garde van Lyon, gelijk zulks aan de troepen te Parijs was geschied. Verder werd eene lijst van kandidaten voor den Raad van State medegedeeld, sommige namen verwekten vrij wat gemor aan de linker zijde, terwijl de herkiezing van verscheiden een weinig hevige republikeinen niet weder werd voorgeslagen. Nadat nog eenige ontwerpen van wet waren ingekomen, deelde de Voorzitter een requisitoir mede van den Procureur-Generaal der Republiek te Bordeaux, waarbij magtiging werd gevraagd om den burger *Marc Dufresse* te vervolgen wegens overtreding der wetten omtrent de drukpers en wegens een artikel in de *Ruche d'Aquitaine* van den 13den dezer. Dit requisitoir werd naar de afdelingen verzonden, waarop de Vergadering bewilligde in een vroeger gevraagd verlof om den volksvertegenwoordiger *Malardier* te vervolgen. De heer *Baudin* wenschte den Minister van Binnenlandsche Zaken te interpelleren wegens eene huiszoeking, door den commissaris van politie bij hem gedaan; de interpellatiën werden tot Maandag verschoven.

De Parijsche berigten hangen een bedroevend tafereel op van de toenemende verdeeldheid tusschen de onderscheiden fractiën van de partij der orde, welke weldra in eene openbare vete dreigt te ontaarden, en waardoor men vrees dat de hoop op heilzame resultaten, die de op den 13den behaalde zege voor Frankrijk scheen te zullen oplaveren, geheel verijdeld zal worden. Als eerste gevolg van die verdeeldheid zag men eene ontbinding van het tegenwoordige ministerie te gemaet, die meer en meer waarschijnlijk wordt geacht, en waaromtrent dan ook voortdurend verschillende geruchten in omloop waren.

In de vijf eerste maanden van 1847 beliepen de Rijksinkomsten bij de 55 millioen; in 1848, 32 millioen; dit jaar 49 $\frac{1}{2}$ millioen, hetgeen dus eenige verbetering, in vergelijking met het vorige jaar aanwijst.

De tijdingen uit Rome, langs den gewonen weg ontvangen, loopen tot den 15den dezer. Op dien dag waren 160 ellen muur neergeschoten en boden dus aan de troepen een genoegzamen doortogt aan, waarvan echter

in de eerstvolgende dagen nog geen gebruik was gemaakt. Men verhaaft dat de generaal *Oudinot*, toen de tijd van den aanval daar was, bemerkt heeft, geene genoegzame troepen ter zijner beschikking te hebben, en dus in allerijl versterking van cavallerie, artillerie en zelfs van infanterie heeft moeten vragen. Te Marseille zijn reeds bevelen ontvangen tot het afzenden van troepen.

Toulonsche dagbladen spreken van voorstellen, door den Generaal aan de muitelingen binnen Rome gedaan, om hier naar Algerie over te voeren, waar zij zich als buitenlandsch legioen zouden kunnen vormen; twee leden van het Driemanschap zouden hunne goedkeuring aan die voorstellen hebben gehecht, maar de derde, *Mazzini*, niet. Men meent dat de berigten wegens de laatste gebeurtenissen te Parijs en Lyon grooten invloed op de gewapende benden te Rome zullen uitoefenen en hen te eerder tot de aanneming van het vermelde voorstel zullen doen besluiten.

Door de Fransche regering is heden de volgende telegraphische depêche openbaar gemaakt:

« CIVITA VECCHIA, 22 Junij.

« De admiraal *Trehouart* aan den minister van marine.

« De generaal *Oudinot* schrijft mij onder dagteekening van den 22sten ten 2 ure in den morgen:

« Gisteren avond ten elf ure heeft de storm plaats gehad. Drie kolonnen hebben de bressen beklommen; die in bastions n°. 6 en 7 en de tusschenliggende courtine geopend waren. De troepen hebben groote dapperheid aan den dag gelegd en de positiën zonder groot verlies vermeerst. Op dit oogenblik zijn niet meer dan twee kapiteins en acht of tien soldaten in het veldhospitaal overgebracht.

« De botswaring van schanskorten, die in de keel der bastions wordt opgeworpen, vordert goed en onze verschaningen op dezelve zullen voor het aanbreeken van den dag voltooid zijn. Met één woord, de geheele uitslag

De Fransche troepen zijn heden in het bezit van een gedeelte der verdedigingswerken van Rome; intusschen blijkt uit de bovenstaande depêche niet, dat dit aanvankelijk behaalde voordeel gevolgd zoude zijn door het vermeesteren van een gedeelte der stad; veeleer is uit het bericht op te maken, dat om daartoe te geraken de belegeringswerken voortgezet en een nieuwe storm gewaagd zal moeten worden. De onzekerheid waarin men deswege verkeerde heeft alhier niet weinig spanning veroorzaakt. Het gerucht was zelfs in omloop, dat te Civita Vecchia een uit Rome aange- steekt komplot ontdekt was, strekkende om de zwakke Fransche bezetting die plaats te overrompelen, het kasteel te hernemen, en gedurende het Fransche leger van zijne magazijnen en van de nogstreeksche gemeenschap met Frankrijk af te snijden. Eenige lieden waren ten gevolge van de ontdekking van dit plan in hechtenis genomen en de maatregelen van voorzorg verdubbeld.

Naar het schijnt, zullen de Oostenrijkers bij het beleg van Venetië eene proef nemen van bombalonnen, welke boven de stad eene menigte vernielende werktuigen moeten uitstorten. De uitvinder hiervan meent het middel gevonden te hebben, om de ballonnen in de lucht te besturen.

Van den 25sten.

In de zitting der Wetgevende Vergadering van heden heeft de heer *Odilon Barrot* het aangekondigd ontwerp van wet nopens de drukpers aangeboden, en de motieven, gezegd ontwerp vergezellende, voorgelezen. Het gevaar dat de maatschappij bedreigt, wordt daarin gezegd, treft alle verstandige en bezadigde gemoederen; dat gevaar sproot voort uit de sedert eenige maanden aangenomen houding der drukpers, die zelfs voor de aanzetting tot burgeroorlog niet terugdeinsde. In belang der vrijheid zelf was 't noodig die buitensporigheden palen te stellen; daartoe diende het onderhavig ontwerp, hetwelk de ondervinding had doen blijken een noodzakelijk te zijn. De aansporing om de wapenen te grijpen, de opruijing tot burgeroorlog waren hoogststrafschildige daden en moesten overeenkomstig gestraft worden. Het cautionnement zou gehandhaafd blijven gelijk het bestond. In geval van veroordeeling eens dagblads mochten er geen inschrijvingen geopend worden om de kosten te dekken; alle staatkundige geschriften van minder dan vijf vellen drukt, moesten voor de uitgave op het parket van den procureur der republiek worden gedeponerd; geen dagblad of geschrift mocht door een volksvertegenwoordiger als gerant geteekend worden. In geval van oproeping om de wapenen te vatten of bij recidive, kan de regtbank de schorsing van het dagblad bevelen. Het laatste gedeelte van het ontwerp behelst de wijze van procedure. De minister verlangde de urgentie van dat ontwerp, hetwelk de kamer verteede. Na de mededeeling van het ontwerp riep eene stem van de linker zijde dat is een ontwerp, *Pagnac* waardig!

Aan de orde was de interpellatie nopens de buitenlandsche staatkunde. De heer *Cremieux* voerde het eerst het woord, en hing een tafereel op, naar zijne denkwijzen, van den toestand van Europa, hoe men overal onder de wapenen was, hoe er een nieuwe coalitie bestond die de kaart van Europa wilde veranderen; hoe Rusland zich aan den Bosporus zocht uit te breiden, hoe het Oostenrijk ter hulp kwam om Hongarije weder onder 't juk te brengen en tevens Oostenrijk afhankelijk van zich te maken; Frankrijk stond geïsoleerd en had bij een oorlog tegen Rusland ook op het Engelsch bondgenootschap niet te rekenen. De spreker raadde ten slotte wel niet den oorlog aan, maar eene kloeke houding; men moest zijne stem krachtig, des noods dreigend verheffen.

Daarop voerde de heer *Savoije* het woord, een vroegere zendeling van den heer *Lodru-Rollin* in het Badensche. Na insgelijks gevraagd te hebben, waarom het gouvernement zich niet verzet had tegen de Russische tussenkomst in Hongarije, sprak hij over de belemmering die de Poolsche en Deutsche vluchtelingen ondervonden hadden om naar Duitschland terug te keeren, en nam den Badenschen opstand in zijne bescherming, waaromtrent de minister *de Tocqueville* aanmerkte, dat zulks niet te bevreemden was, daar de heer *Savoije* bij zijne vroegere zending te Offenburg zelfs de tribune beklommen had, om namens de Fransche socialisten de Deutsche patriotten aan te moedigen. Voor het overige zeide de minister dat men ten aanzien der Badensche opstandelingen zich volkomen onzijdig overeenkomstig het volkenrecht gedragen had; hij voor zich verklaarde dat men geen het minste belang of recht had om zich in de binnenlandsche aangelegenheden van Duitschland te mengen; 't was bovendien blijkbaar dat zij die de beweging in het groothertogdom Baden bewerkten hadden, dezelfde strekking hadden als de lieden die men hier bestreed; namelijk de omverwerping der maatschappij. Tot de hoofdwetste terugkeerende, zeide de minister *de Tocqueville*, dat hij aan de Europeesche coalitie niet geloofde zoo Engeland niet tegen Frankrijk was. Slechts in één geval zou zich eene coalitie vormen; indien namelijk in Frankrijk het gezag uit handen van de meerderheid in die der minderheid ware geraakt, dan zou de oorlog niet alleen waarschijnlijk, maar zeker zijn geweest. Ik wensch en verlang, zeide de heer *de Tocqueville*, den algemeenen vrede in 't belang der republiek, overtuigd dat de oorlog de verschrikkelijkste rampen en omkeeringen zou veroorzaken; ik wil den vrede, omdat ik acht dat alles rondom ons waggelt, niet alleen in de staatkundige orde, maar ook in de maatschappelijke orde, de familie en den eigendom.

De discussie is verder tot morgen verdaagd.

— Hoezeer ook met verlangen te gemoet gezien, heeft men heden geen latere tijdingen uit Rome.

— Volgens eene telegraphische dépêche te Bayonne ontvangen, is de gezezen Koning van Sardinië *Karel Albert* overleden.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 54; 4 pCt. 72; 5 pCt. 87,40; Rom. Leening 76.

D U I T S C H L A N D .

FRANKFORT, den 24sten Junij.

De krijgsverrigtingen tegen de Badensche opstandelingen worden met het beste gevolg voortgezet. Het uit Rijnbeijeren naar Baden overgegene Pruisische legerkorps — waarover de *Prins van Pruisen* het opperbevel voert — heeft de opstandelingen den 22sten dezer bij Waghäusel verslagen. Van den anderen kant is het Pruisische korps van den generaal *van der Gröben* dien dag bij Ladenburg en Mannheim, nadat de opstandelingen hunne buitengemeen sterke positiën aldaar verlaten hadden, over den Neckar gegaan, en heeft eerst Mannheim en vervolgens Heidelberg bezet, zonder er eenigen tegenstand te ontmoeten. Op beide plaatsen zijn een aantal personen in hechtenis genomen, en werden de Pruisische troepen met gejuich door de rustige ingezetenen begroet, die zich verheugden van het schrikbewind der opstandelingen ontslagen te zijn. De rijkstroepen onder den generaal *van Peucker* hadden bij Hirschhorn den overtocht over den Neckar bewerkstelligd en waren laatstelijk tot Wiesloch voortgerukt, zoodat zij zich reeds met het korps van den *Prins van Pruisen* in verband hadden gesteld. Laatstgenoemde opperbevelhebber had bij eene proclamatie van den 19den het geheele groothertogdom Baden in staat van oorlog verklaard, en de korps-kommandanten gemagtigd tot het bekrachtigen der doodvonnissen, door de krijgsvraden uitgesproken tegen zoodanige personen, als door eenige verraderlijke handeling aan de Pruisische troepen nadeel mogten hebben toegebracht.

— Bijzondere berigten behelzen voorts nog het volgende:

Wij ontvangen schier te veel goede tijdingen op éenen dag: de opstandelingen in het open veld verslagen door het korps van den *Prins van Pruisen*, de overtocht over den Neckar op alle punten bewerkstelligd; Mannheim en Heidelberg in de magt der troepen, — dat zijn de berigten die heden algemeene blijdschap verwekken. Tot dusverre heeft men alleen aangaande de bewegingen van het korps des generaal *van Peucker* omstandige berigten ontvangen. Door een even hekwaam gecombineerden als snel en stoutmoedig uitgevoerden marsch door het ongaagbaarste gedeelte van den Odenwald, gelukte het dien generaal den vijand te verrassen, hem in het bezetten der positiën aan den Boven-Neckar voor te komen, en bij Eberbach, Zwingerberg en Hirschhorn de punten van overgang over den Neckar te vermeesteren, zonder dat hij daarbij ernstigen tegenstand ontmoette. Het geheele korps bevindt zich waarschijnlijk thans reeds op den linker oever van den Neckar.

• Het hoofdvoordeel is door het Pruisische korps behaald, hetwelk, na Rijn-Beijeren in weinig dagen bedwongen te hebben, bij Germersheim en onder bescherming van die vesting over den Rijn ging en onmiddellijk den weg naar Heidelberg en Mannheim insloeg, om de aan den Neckar bijeengegetrokken vijandelijke strijkrachten in den rug te bestoken. Bij Waghäusel

tusschen Wiesloch en Heidelberg, ontmoette dit korps de geheele magt die *Microslawski* aan den Beneden-Neckar vereenigd had. Na een kortstondig gevecht waren de opstandelingen geheel verstrooid, en thans was de overgang over den Neckar geheel vrij. Bij Mannheim, Ladenburg en Heidelberg ging het legerkorps van den generaal *v. d. Gröben* over die rivier en nog voor den avond had het de twee hoofdzetels van den opstand, Mannheim en Heidelberg, zonder slag of stoot bezet. Eene tegen-omwenteling, hier door de burgers, in eerstgenoemde stad door het 2de Badensche regiment dragonders tot stand gebracht, had dien gunstigen uitslag voorbereid; beide de steden hebben vrijwillig de poorten geopend en de nog binnen hare muren aanwezige gewapende lieden en agenten van het revolutionaire bewind uitgeleverd.

— Nagenoeg al de leden der Deutsche Nationale Vergadering hebben Stuttgart verlaten, en de meerderheid van hen wilde den 25 dezer de zittingen te Karlsruhe voortzetten, waartoe hun nu, na de beslissende zegepraal der Pruisen, de gelegenheid ook wel zal benomen zijn. Het Regentschap was reeds vooruit gereisd. De rust te Stuttgart is ongestoord gebleven.

— De officiële *Wiener Zeitung* van 21 Junij meldt, dat het Russische hoofdleger [hetwelk in andere berigten op omstreeks 90,000 man geschat wordt] onder het opperbevel van vorst *Paskewitsch*, den 17den en 18den in vier, door de generaals *Buschwig*, *Biologujeff*, *Rudiger* en *Grabbe* aangevoerde hoofd-kolonnen, over de Hongaarsche grenzen getrokken is, hebbende het hoofdkwartier van den veldmaarschalk zich den 18den te Bartfeld bevonden. De reserve-korpsen, onder de generaals *Sacken* en *Sass*, stonden voorloopig nog in Gallicie aan de Hongaarsche grenzen.

— Z. M. de Keizer van Rusland is den 21sten te Warschau teruggekeerd.

— Blijkens eene telegraphische dépêche den 20sten van Triest te Weenen ontvangen, heeft Ancona den 18den gekapituleerd en hebben de keizerlijke troepen den 19den de stad en de fortten bezet. — Volgens de berigten zouden de Oostenrijkers gedurende het beleg slechts 30 dooden en 90 gekwetsten hebben gehad, en was de schade in de stad veel minder dan gezegd was.

Volgens brieven uit Triest van den 19den hoorde men sedert vier dagen eene onafgebroken kanonnade in de rigting van Venetie.

N E D E R L A N D E N .

BREDA, den 27sten Junij.

Bij Koninklijk besluit van den 20sten Junij 1849, n°. 64, is aan den majoor *R. H. Esser*, dienende bij het bataillon jagers n°. 27, in West-Indie, op zijn daartoe gedaan verzoek, verleend een eervol ontslag uit de dienst, onder toekenning van pensioen en vergunning om de uniform van zijn wapen te blijven dragen.

Bij Koninklijk besluit van den 23sten Junij 1849, n°. 13, is aan den kapitein *M. Rijnen*, dienende bij de artillerie in Oost-Indie, zich thans met verlof hier te lande bevindende, op zijn daartoe gedaan verzoek, verleend eervol ontslag uit die dienst, onder toekenning van pensioen en vergunning om bij voortdoring de activiteits-uniform der Oost-Indische artillerie te dragen.

— Naar men verneemt, zullen de aanstaande vergaderingen der Provinciale Staten van Zeeland, overeenkomstig de Grondwet, met opene deuren gehouden worden.

— In het kies-district Zalt-Bommel is dezer dagen gestemd voor een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ter vervanging van den heer *van Dam van Isselt*; doch daarbij heeft niemand de vereischte meerderheid bekomen. Van de ruim 640 uitgebragte stemmen zijn 256 op den graaf *van Bylandt van Marienweerd* gevallen, 164 op dr. *W. R. baron van Hoëvell* (gewezen predikant te Batavia), 112 op den heer *Post*, kanton-regter te Kuilenburg. Over de heeren *van Bylandt* en *van Hoëvell* zal nader gestemd worden.

— De heer *Lambrechts de Grevenbicht* is te Sittard tot lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal benoemd met 181 tegen 154 stemmen, die aan den heer *Corneli* toevielen.

— De *Toekomst* meldt, dat er op last der Regering door een der hoofdambtenaren bij de Rekenkamer aan den Ministerraad een wetsontwerp ter beoordeeling is gezonden, regelende de comptabiliteit. Bij dit wetsontwerp zouden alle overschrijvingen verboden zijn, doch er wordt bij elk ministerie eene groote som voor onvoorziene uitgaven voorgesteld. Zoo deze in den nood niet mogt voorzien, kunnen de Ministers, als de Staten-Generaal niet vergaderd zijn, de hoofdstukken der begroting verhoogen, om die nader door eene wet kracht te doen erlangen. De Ministers zijn voor het gebruik en misbruik dier gelden persoonlijk verantwoordelijk gesteld.

— Bij besluit van 22 Junij jl., n°. 51, heeft Zijne Majesteit goedgevonden: 1° te bepalen, dat de tot hiertoe bij het departement van binnenlandsche zaken bestaande afdeling der *Nederlandsche Regering*, wordt opgeheven en dat de werkzaamheden dezer afdeling zullen behooren te worden vereenigd met eene andere der bij dat departement ingestelde afdelingen; 2° als een gevolg dezer opheffing en vereeniging, met ingang van den 1sten October aanstaande, onder dankbetuiging voor hunne bewezen diensten, tijdelijk uit hunne betrekkingen bij het departement van binnenlandsche zaken eervol te ontslaan de heeren: *mr. J. Bakker Korff*, referendaris, *J. P. Scholten van Aschát*, commies, *J. F. Schlosser* en *A. Goujaars*, adjunct-commiesen en *T. Peereboom*, 1ste klerk, en zulks onder toekenning van wachtgeld.

— Zondag avond 11.; ten 8 ure is, te Amsterdam overleden, na een langdurig en smartelijk lijken, *Mw. Anna Maria Kamphuiszen*, geb. *Snoek*, in den ouderdom van bijna 74 jaren. Zij was den 2 Julij 1778 geboren en sedert 1794 tot 1847, dus 53 jaren, aan den Stads Schouwburg verbonden geweest. Zij was op den 15 Maart jl. in eene buitengewone voorstelling, te haren voordeele in voornoemden Schouwburg gegeven, voor de

laatstemaal ten tooneele verschenen, en wel als *Maria van Lalain*, in het treurspel van dien naam. De verdiensten der overledene tooneelkunstenaressen zijn te zeer bekend, dan dat daarover behoeft uitgeweid te worden.

— Volgens brief, gezonden van Hitland, den 18 dezer, door den kapitein van het hospitaalschip der Hollandsche Haringvloot, bevond zich een klein gedeelte dier vloot op de Baai; ook arriveerde dien dag de stoomboot *Cerberus*. De gezondheid der visschers was bevredigend. Van de cholera vernam men niets. De visscherij was niet gunstig, wordende dit loegescreven aan de koude, die om de Noord heerscht. Zoo ver men wist, was door de weinige gevischt hebbende schepen nog slechts $\frac{3}{4}$ ton gevangen, zoodat de vrees voor zouten haring ongegrond is.

Het gerucht, dat zondag laatstleden de haring was aangekomen, is gebleken valsch te zijn.

— Op den 18den Junij vervoegde zich ten huize van *Adrianus Martens*, bouwman op het gehucht Strijbeek, gemeente Ginneken, een onbekend manspersoon, bruin van uitzicht, naar gissing 60 jaren oud, klein van postuur, gekleed met blaauwen kiel, gestreepte broek en hoed op het hoofd, sprekende Hollandsch met eenen brabantischen tongval, dewelke voorgaf koopman te zijn in horologien en galons, dat hij drie kistjes wachtende was, welke ieder eene waarde bevattende van twaalf duizend francs, omtrent welke hij met *Martens* een accoord maakte, dat hij deze bij aankomst voor hem zoude bewaren, tegen betaling van vijf en twintig francs voor ieder kistje.

Woensdag den 20sten Junij kwam deze persoon bij *Martens* terug en verzocht hem tegen beloofde betaling eenen brief aan het adres van zekeren *Rijkmans*, koopman, gelogeed in den Wildeman te Rijkevorsel, over te brengen en daarop 940 francs te ontvangen.

Martens zich verwijderd hebbende, kwam een tweede onbekende persoon, zwart van uitzicht, van middelmatige lengte, gekleed met zwarte rok en broek, gebroken Hollandsch sprekende, ten huize van *Martens* opdagen, dewelke te kennen gaf, dat hij op een oogenblik ongelukkig was geworden, doordien hem alle zijne goederen ten bedrage van meer dan veertien honderd francs waren ontnomen, dat hij alleen een doosje met vier juweele kruisjes had gered, welke hij wenschte te verkoopen omdat hij geheel zonder geld was, en waaromtrent hij met den eersten onbekenden voor zes honderd francs in accoord kwam. — Deze vroeg nu aan de huisvrouw van *Martens* vijf gulden ter leen om in de eerste behoefte van den tweeden onbekenden te voorzien, welke des middags zoude terugkomen om het overige geld te ontvangen, wanneer *Martens* met de 940 francs van Rijkevorsel zoude zijn teruggekeerd. — Later vertrok ook de eerste onbekende, voorgevende dat hij te Dorst gelden had welke hij wilde gaan halen, latende een der zoogenoemde juweelen kruisjes aan de huisvrouw van *Martens* tot pand voor de geleende vijf gulden.

Het spreekt van zelve dat de koopman *Rijkmans* niet te Rijkevorsel uitvindbaar was, dat het zoogenoemde juweelen kruis, hoegenaamd geene waarde heeft, en *Martens* en zijne huisvrouw zich deerlijk bedroogen zien.

En ieder wachtte zich alzoovoor deze personen, welke dezelfde manoeuvres vroeger in deze provincie hebben in het werk gesteld, en mogt iemand hun ontdekken, zal hij zijne burgerpligt vervullen, hiervan dadelijk aan de Politiebeamten kennis te geven, ten einde de gelegenheid te openen deze bedriegers te achterhalen.

— In den nacht van den 21sten op den 22sten Junij heeft men het raam der kelder van de woning van *Pieter Kei*, landbouwer op den Horst onder Oosterhout uitgebroken, en uit den kelder ontvreemd een aarden pot met 45 Ned. ponden boter, een dito met 8 ponden rundvet, een roggenbrood, en een kluit boter van een pond.

In den avond van den 23sten Junij is het huisje van *Jan Dijkers*, staande op het zoogenaamde Heikje, onder Rucphen en Sprundel afgebrand; de brand schijnt ontstaan te zijn door het uitwerpen op den vloet van een zak mast-appelen, welke vuur schijnen te hebben gevat. — De waarde van het afgebrande huisje wordt door den eigenaar op vijf en twintig gulden begroot, maar bezat hoegenaamd geene meubelen.

Bij onderscheidene vonnissen der arrondissements-regtbank te Breda van den 25sten Junij zijn veroordeeld:

Arnoldus Verkouteren en *Rumoldus van Bergen*, beide wonende te Bergen-op-Zoom, de eerste tot twintig gulden boete wegens het in zijn pakhuis voorhanden hebben van eene turfseniet voorzien van het merkteeken van den herijk voor het loopende jaar, de tweede tot zes gulden boete ter zake van het gebruik maken van dien ton.

Andries Pellegrim, arbeider te Klundert, tot drie dagen gevangenzetting ter zake van het ontvreemden van een afheiningsspaal.

Maria Brouwers, arbeidster te Etten, tot drie dagen gevangenzetting ter zake van grasdieverij.

Arnoldus de Graaf, hovener, en *Johannes Simons*, timmerman, beide wonende te Breda, elk tot zes dagen gevangenzetting ter zake van het zich wederkeerig toebrengen van slagen.

Bij vonnis van den 19den Junij werd *Adriaan van Eekelen*, arbeider, wonende te Steenberg, door den Kantonregier te Bergen-op-Zoom veroordeeld tot het betalen van vijftigmaal van het verschuldigde tolgeld, wegens het omrijden van den tol n° 4 onder Hoogerheiden, en het alzoovoor ontduiken der betaling van het tolgeld.

— De jongste berigten uit Oost-Indië hebben de volgende tijdingen aangebragt:

OVERWINNING OP BALIE.

BATAVIA, den 21sten April.

« Het geschut van de citadel te *Welleveden*, en van Zr. Ms. korvet *Nehalennia*, heeft op heden verkondigd de zege, door de Nederlandsche wapenen op Balie behaald, door de inneming stormenderhand van Djagaraga.

« De berigten diehaangaande luiden hoofdzakelijk aldus:

« Nadat de onderhandelingen, door de vorsten van Karang Assam en *Bening*, met den opperbevelhebber der expeditie aangeknoopt, het vermoedelijk hadden doen worden, dat de oorlog op eene meer of min minnelijke wijs zou worden beslecht, door de vrijwillige overgave van de ver-

sterkingen van Djagaraga, welke bepaald was op den 15 April, werden op den 13 de kapitein-adjudant van *Capellen*, benevens de luitenant-kolonel, chef van den staf der expeditie, de *Brauw*, de luitenant-kolonel, kommandant der artillerie, *Meis*, en de majoor der genie *Steinmetz*, gezonden naar Djagaraga, om op te nemen, welk begin, volgens de getroffene voorwaarden, gemaakt was met het openen en slechten van de vijandelijke linien en redoutes.

« Deze officieren werden wel ontvangen, doch slechts toegelaten in eene der voorste redoutes, welker ingang geopend was, terwijl ook de geheele weg van Sangsit tot Djagaraga door de Balinezen in orde was gemaakt; van werkelijke slechting van versterkingen konden zij niets bespeuren; hun werd echter aangewezen de plaats, waar de beide Radja's het voornemen hadden, den opperbevelhebber af te wachten.

« De opperbevelhebber zond den volgenden morgen, den 14, dezelfde officieren, en gelastte den kapitein-adjudant van *Capellen*, om met ronde woorden kennelijk te maken aan den Goestie *Djilantiek*, met wien hij volgens afspraak handelen zou, dat het niet met het voornemen van den opperbevelhebber strookte, den schijn aan te nemen van een bezoek bij de de vorsten af te leggen, of zelfs, door het hijschen van de Nederlandsche vlag op een of ander gedeelte van de werken te Djagaraga, te maken slechts een vertoon van bezitname; maar dat eene dergelijke, onvoorwaardelijke, overgave werd geëischt; zoodat de gezondene officieren van de genie en artillerie zouden doen aanwijzing van de punten, waar voorloopig bres zou moeten worden geopend; terwijl de opperbevelhebber wijders niet verkoos, bij zijne komst, de Radja's te ontmoeten met hunnen zoogenaamden stoet, noch eenig gewapend volk meer te zien.

« Het verzoek, om tijd tot beraadslaging, bevestigde het vermoeden, dat de Balinezen traachtten, door eene schijnbare onderwerping, voldoening te geven, ten einde zich in hunnen trots niet voor hun eigen volk of andere inlandsehe volken te vernederen; ook hadden zij wellicht de inschikkelijkheid van den opperbevelhebber jegens hen als zwakheid aangemerkt; zij beproefden, wel is waar, de aangevangene misleiding verder voort te zetten; aan hunne ontwijkende boodschappen werd echter geen verder gehoor gegeven.

« De versterkingen van Djagaraga waren intusschen gebleken aangelegd te zijn op een sterk rijkend terrein, ten oosten en ten westen afgesneden door ravijnen, welke strekken tot bedding van twee bergstroomen, van welke de westelijkste door Sangsit Dalam loopt. Vroeg in den morgen van den 15 werd het 7de bataillon infanterie, onder bevel van den luitenant-kolonel *de Bron Vewela*, en geleid door den chef van den staf, den luitenant-kolonel *de Brauw*, langs den linkeroever van dezen stroom afgezonden, om de vijandelijke posities van die zijde te verkennen, en zooveel doenlijk om te trekken: zij hadden bij zich 20 sappeurs en twee handmortieren.

« De opperbevelhebber zelf rukte met twee andere bataillons, het 13de en 5de, en met de veldbatterijen in het front der vijandelijke versterkingen op, en nam voolooptig positie op ongeveer 800 passen van dezelve, meer of min gedefileerd door eene verlatene lunette, voor welke de weg afgesneden was door eene zeer zware coupure, van het eene naar het andere ravijn loopende: men maakte evenwel terstond werk, om over dezelve eene brug te werpen.

« Omstreeks half elf ure werd vernomen het vuur van de omtrekkende colonne van het 7de bataillon, en liet de opperbevelhebber van zijne zijde het geschut nog drie honderd passen voorwaarts rukken en ingsgelijks het vuur openen, alleen echter met werpgeschut en holle projectielen door vier houwitseren en eenen mortier van 20 duim, als overtuigd, dat kernschoten niets zouden baten tegen de zware kleiwallen.

« Op het berigt, dat het 7de bataillon verkeerde in min of meer hachelijken toestand, werd derwaarts gezonden het 5de linkerhalf bataillon, onder bevel van den majoor *Roque*. Het vuur werd onderhouden tot over zes ure in den avond, nadat de vijand eenen nitval had gedaan en beproefd om te trekken onzen linkervleugel, alwaar hij met verlies werd teruggeslagen; aan het in front bestormen van de vijandelijke sterkten kon niet worden gedacht; een tot dit einde door de infanterie gedaan vertoon, had ten doel, afleiding te bewerkstelligen, ten gunste van de overtrekkende colonne.

« De troepen, onbewegelijk gesteld onder het vijandelijk vuur, gaven een schoon blijk van moed en volharding; reeds vroeg was de luitenant-kolonel *Meis*, kommandant der artillerie, getroffen; spoedig daarna de majoor van het 13de bataillon infanterie *Sorg* en de kapitein *Vorstenbos*, *Reiger* en *Crena*; de 1ste luitenant-adjudant van *Roussieroy*, de 1ste luitenant *Munier* en de 2de luitenant *Fritzen* en *Donleben*, alle van dit bataillon; van hetwelk de 1ste luitenant van *Swielen* en de 2de luitenant *Prager* en 13 onderofficieren en manschappen sneuvelden, terwijl nog 85 man werden gewond.

« Inmiddels waren nog drie kompagnien van het te Sangsit in observatie gelaten 3de bataillon op het slagveld gekomen; doch deed het invallen van den nacht van alle zijden het vuur staken en werd er op de plaats gebivouacqueerd, zonder dat nog waren verkregen regtstreeksche berigten van den uitslag der beweging aan den linkeroever van den bergstroom, van uit Sangsit door het 7de bataillon gemaakt, evenmin als van het ter ondersteuning gezonden 5de linkerhalf bataillon.

« Het bleek echter later, dat de omtrekkende beweging door die troepen, op de westelijke flank der vijandelijke linien gemaakt, met den gunstigsten uitslag, was bekroond, zoodat zij reeds in den avond meester waren van onderscheidene vijandelijke redoutes aan die zijde, niettegenstaande eenige sterke uitvallen van den vijand. Vóór het aanbreeken van den dag vervolgden zij hun voordeel, ditmaal regtstreeks ondersteund door de troepen in het front, welke den regter vleugel der vijandelijke linien en forten binnenukten, onder aanvoering van den luitenant-kolonel van *Smiten*. Bij het 7de bataillon en het bijgevoegde gedeelte van het 5de bataillon, sneuvelden de 2de luitenant *Derens* en 8 onderofficieren en manschappen; gekwetst werden de luitenant-kolonel, chef van den staf, *de Brauw*, de kapitein *Happé* en 40 onderofficieren en manschappen.

« Na aftrek van den nacht kan het gevecht geacht worden 11 uren te hebben aangehouden; met het aanbreeken van den dag wapperde de Nederlandsche vlag van alle versterkingen van Djagaraga.

« Officieren en manschappen hebben zich, volgens getuigenis van den opperbevelhebber, uitmuntend gekweten.

« De kampong zelf en de kraton zijn verlaten gevonden, en de Vorsten, zoo men verneemt, in de richting van Karang Assam gevlugt.

« Het 3de bataillon is als bezetting gelaten in de voornaamste redoute van Djagaraga, met het noodige voedsel; de overige troepen hebben weder betrokken hunne kwartieren te Sangsit Dalam, als gevende die plaats, door de nabijheid der zee, meer gemak voor toevoer van levensmiddelen als anderszins.

« Onder de gesneuveld onderofficieren bij het 7de bataillon, is begrepen de zich weder door buitengewone stoutheid onderscheidende hebbende sergeant *Poetoe Soeranga*, Balinees van geboorte, doch sedert lang in Nederlandsche dienst, en onlangs door het gouvernement, voor uitstekenden moed, bij de tweede expeditie tegen Balie ten toon gespreid, met eenen eere-klewang begiftigd.

« De gekwetsten en zieken zijn grootendeels aan boord van een transportvaartuig, op sleep genomen door Z. M. stoomschip *Phoenix*, onder bevel van den luitenant ter zee eerste klasse *May*, naar Soerabaya overgebracht. De luitenant-kolonels *Meis*, *de Brauw*, de majoor *Sorg*, de kapiteins *Happé* en *Reiger* en de tweede luitenant *Donleben*, zijn overgevoerd naar Batavia met ditzelfde stoomschip, hetwelk herwaarts stevende, om de tijding van deze overwinning ten spoedigste over te brengen.

« Door een noodlottig toeval in het bivouac, heeft de eerste luitenant der infanterie, *E. C. K. W. van Schimmelman*, het leven verloren.

« Naamlijsten van de gesneuvelden en gewonden zijn nog niet ontvangen.

— Z. D. H. de luitenant-generaal hertog *Bernhard van Saxe-Weimar-Eisenach*, is den 14 April te Batavia aangekomen. Den 16 werd het bevel van het leger in Neerl. Indië door Z. D. H. aanvaard, en het korps officieren, te Batavia in garnizoen, aan hem voorgesteld.

Overleden te Batavia de heer *W. D. Musquetier*, in leven benoemd lid der Algemeene Rekenkamer.

— Aan het departement van Kolonien is door den Gouverneur-Generaal van Neerlands Indië ingezonden een verslag van den dirigerenden officier van gezondheid *Muller*, nopens den toestand der onlangs op Balie gewonde officieren, welke zich thans te Batavia bevinden.

Tot geruststelling hunner vrienden en betrekkingen heeft de *Staats-Courant* dat verslag medegedeeld. Het is gedagteekend den 28 April jl. en komt op het volgende neer:

A. Meis, luit.-kolonel der artillerie, door een geweerkogel in het linker heupbeen getroffen. Bijzondere redenen om gevaar voor het leven van den lijd te vreezen, bestaan voor het oogenblik niet; de genezing zou echter door etterverzakingen kunnen vertraagd worden.

C. A. de Brauw, luit.-kolonel der infanterie, gewond door een pijl met drie tanden, van weerhaken voorzien, omstreeks de zesde rib van de rechter borstzijde eenige duimen naar binnengedrongen. De wonden zijn genezende en mag men een spoedig herstel van den heer *de Brauw* hopen.

T. J. Sorg, majoor der infanterie, heeft een kogel in den linker voorarm, die vooreerst niet te ontdekken is. De toestand der wond en het algemeen bevinden doen een volmaakt, al is het langzaam, herstel hopen.

E. C. T. Happé, kapitein der infanterie, door een geweerfot in den linker schouder gewond. Alles laat een volmaakt, hoewel langzaam herstel hopen.

B. T. Reiger, kapitein der infanterie, heeft een kogel in het bovenste gedeelte van den linker schouder bekomen. De gewonde gevoelt zich wel en is eene spoedige en volmaakte genezing te hopen.

L. T. Donleben, 2de luitenant der infanterie. De geweerkogel heeft hem de beide dijen doorboord. De wonden zijn in den besten staat, toonen reeds neiging zich te sluiten; diepe verzwering vindt niet plaats en alles belooft eent spoedig en volmaakt herstel.

G R A A N M A R T.

AMSTERDAM, 25 Junij.

TARWE: Poolsche was heden weinig ter veil en daardoor prijshoudend; andere Soorten bij gerijven als voren; verkocht: 130 R. puike witbonte Pools. f 337; 127 R. Jar. bonte dito f 320; 130 R. N. dito f 326; 126 R. dito f 303; 132 R. O. Rost. f 310; 132 R. N. Gelders. f 268; 131 R. N. Rijn f 268; 128 R. N. Nassaud. f 260; 133 R. Hoogl. Kleefsche f 280; 127 R. Cubanca f 250.

ROGGE in een doen: 122 R. Pruis. f 152; 121 R. Pomm. f 140; 122 R. Rijn f 143; 115 R. Gedronge f 132.

GEEST prijshoudend: 100 R. Noord-Holl. Winter f 112.

BOEKWEIT zonder verandering: 122 R. N. Amersf. f 180; 121 R. N. Holsteins. f 170.

KOOLZAAD op 9 Vat, in April 64 P. vl.; Sept., Oct. en Nov. 62 P. vl.

RAAPOLIE: op 6/w. f 41; Vlieg. f 40; in Sept. en Oct. f 37; Nov. f 37 a 4/4; Dec. f 37 1/2 a 1/4.

LIJNOLIE: op 6/w. f 28; Vlieg. f 27.

HENNEPOLIE: op 6/w. f 40.

RAAPKOEKEN f 56 a 60. — LIJNKOEKEN f 8 a 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 26 JUNIJ 1849.

Het Nederl. Mude Tarwe.	van f 8,00 tot f 8,75.
Het dito dito Rogge	» » 4,90 » 5,30.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» » 6,00 » 6,00.
Het dito dito Boekweit	» » 0,00 » 5,20.
Een groot Tarwe brood, van een pond Nederl.	» » 0,16.
Een licht Tarwe brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.	» » 0,16.
Een Franck- of Witte brood, van een pond Nederl.	» » 0,25.
Een Rogge brood, van 3 pond Nederl.	» » 0,25.
Een Nederl. pond Tarwe-meel	» » 0,32.
Een dito pond groot Tarwe-meel	» » 0,16.
Een dito pond Boter	» » 0,54.
Zand-Aardappelen (Val of Mude)	f 2,00 tot f 2,25.
Het 1000 Eiken Telhout	» » 2,70.
Het 1000 Doof Hout	» » 2,40.
De kar Spaanders	» » 2,85.
De Struiken	» » 2,80.
De 100 Matsaard	» » 3,50.

TWEE HONDERD ACHTSTE STAATS-LOTERIJ.

DERDE ELASSE.

1° Trekking N°. 19343, f 25,000; N°. 7027, f 1250; N°s. 10371, 16881, 15441, 11427, ieder f 1000.

2° — N°. 17288, f 5000; N°. 17454, f 1250; N°s. 17997, 6166, ieder f 1000.

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS van gisteren (26 Junij) was de fondsnötering: Ned. 2 1/2 pCt. 50 1/16, 50, 1/16; 3 pCt. 58 1/2, 5/8; 4 pCt. 77 1/16, 1/8; Ardons 85 p. st. 11 1/8; Id. van 510 P. st. 11 1/8, 12/16; Spanje 3 pCt. 34; 3 pCt. Bippenl. 24 1/8, 15/16, 13/16, 7/8; Portugezen te Londen 4 pCt. 28 1/16; Oude Russen 5 pCt. 102 1/2, 1/4; 4 pCt. 83 1/4; Id. bij *Stieglin* 82 1/2, 3/4, 5/8; Metaal. 5 pCt. 70, 69 1/4; Id. 2 1/2 pCt. 37 1/8, 1/2; Mexiko 5 pCt. 26, 25 1/8; Peru 50 1/4; Fransche Oblig. 3 pCt. 51 1/4, 1/8.

Advertentiën.

* * Bij Akte, verleden voor den Notaris M^r. J. F. C. J. DE ROY te Breda, den 23. Junij, 1849, behoorlijk geregistreerd, hebben de ondergeteekenden, betreffende den, tot dusverre voor gemeenschappelijke rekening gedreven BOEKHANDEL, eene VENNOOTSCHAP aangegaan onder de firma: VAN GULICK EN HERMANS, gevestigd te Breda, voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren, ingaande met 1°. Julij, 1849, om alzoo te eindigen met ultimo Junij, 1859; welke zal bestaan in den Handel in BOEKWERKEN, PAPIER-SOORTEN, BOEKDRUKKERIJ en BINDERIJ, TEEKEN- en WINKELGOEDEREN en al hetgeen voorts tot den BOEKHANDEL behoort. — Elk der Vennooten is gerechtigd onder de Firma te teekenen; de Vennootschap te verbinden en allen Handel in elk der voors. artikelen voor dezelve te drijven; zijnde alleen het vervreemden, bezwaren of verhuren der tot het fonds behoorende Vaste Goederen daarvan uitgesloten, als met concurrentie der beide Vennooten moede geschieden. — Waarvan deze bekendmaking, ter voldoening aan den inhoud van art. 28, Wetboek van Kooph.

JOH^o. VAN GULICK,
JOH^o. HERMANS,
Boekhandelaren.

* * LET WEL!

Opdat ieder zoo veel mogelijk wete dat de prijzen welke wij bedijgen voor onze artikelen in differente VLAAMSCHER GARENS, ENGELSCHER SAAJETTEN, BREI- en NAAIKATOENEN, LINNEN, KATOENEN, ZIJDEN TAFTA en FACONNE MUTSEN LINTEN, in een woord aller artikelen, welke tot een wel gesorteerd Magazijn van GAREN en BAND behooren, minstens zoo goedkoop dan in andere Winkels zijn, verzoeken wij onze geëerde Begunstigers slechts attent te willen zijn op

- 1°. Hoedanigheid der goederen,
- 2°. Ellemaat, en
- 3°. Hoofdzakelijk op het gewigt.

VAN EERSEL & Co.

* * VERKOOPING van bijzonder fraaije BLOEMEN en HEES-TERGEWASSEN zal worden gehouden op Donderdag, den 28. Junij 1849, des voormiddags te tien uren, op de Binnenplaats der Huizing, Wijk D, N°. 93, in de Katerstraat, in het breede bij Billetten omschreven. — Twee uren te voren te zien.

Le Sirop Laroze

d'écorses d'oranges amères, TONIQUE ANTI-NERVEUX, en harmonisant les fonctions digestives de l'estomac et celle des intestins

enlève les causes prédisposantes aux épidémies, guérit la constipation, la diarrhée et la dysenterie, les maladies nerveuses, gastrites, gastralgies, prévient la langueur, le dépérissement, la débilitation, abrège les convalescences. Prix du flacon: 3 fr. On évitera les contrefaçons en exigeant les cachets et signature *Laroze*. Brochure gratis. Dépôt dans toutes les pharmacies et les maisons de droguerie de la Hollande et de la Belgique, mais spécialement chez M^r. CAPPE ph. à Charleroy, dépositaire général pour la Belgique et la Hollande. — Sous-dépôtaires: M. M. BRUNIN-LABINIAU ph. à Bruxelles; BOSSAERT ph. à Courtray; BASTIN ph. à Huy; BOSSUT FILS et J. JACQUART ph. à Tournay; E. ALBERT et JANSSENS à Liège; ETIENNE ph. à Verviers; LECLERCQ à Binch; LOUVYS ph. à Namur; STEISSEL à Stavelot; WILLEMS à Anvers; VEYS FRISON à Poperingue; WENTY à Beaumont.

* * De Boekhandelaars BROESE & COMP., te Breda, zijn in de gelegenheid gesteld, van heden tot den laatsten Augustus aanstaande, een zestigtal exemplaren af te leveren van de

GESCHIEDKUNDIGE BESCHRIJVING

VAN DE STAD BRED A

STAD BRED A

EN HARE

OMSTREKEN,

DOOR

A. J. VAN DER AA,

met platen en facsimilé's.

In groot 8vo, op best velijn papier, ruim 300 bladz., voor den geringen prijs van f 1.20. Na dat tijdstip is de prijs weder f 3.75.